

THE SUNDAY MORNING BUSINESS HALACHA PROGRAM

הלכות ערבות/GUARANTORS

Week 5

שו"ע קל"א ד' רמ"א
שו"ע קכ"ח ב', ט"ז
שו"ע ע"ז א', ג', ד', ה'

לז"נ ר' שמואל-ל יוסף בן ר' מרדכי אהרן ע"ה

לז"נ שלום פנחס בן מרדכי א-ליעזר ע"ה

לז"נ ויצה בת ר' שמואל-ל זאב ע"ה
לז"נ לוי בן דוד שלמה
לז"נ שמואל-ל זאב בן לוי

A program funded solely by the Night Seder Bais Medrash
Please contact us for sponsorship opportunities

שו"ע קל"א ד' רמ"א

ש
שפתי רבן

י או שכתב ביני שישי בוי. כחז הסמ"ע שכן ז"ל בלא וי"ו
ולא שכתבו בוי"ו, ואדלעיל קאי כר, ע"ש ס"ק ט"ו. והב"ח [וסף ד']
חולק עליו דשם פשה קטיוה עם הגוי ואינו נאמן בשבועה. לכן פירש
דמיייר שהכתב של הפיתוקא וביני שיטי הוא (בערב) [* ברכאות] שלהם
וק"ל. ע"ש בסמ"ע עד חז ודאי אינו
מאחר שהשטר חוב ביד שמעון בוי.
אינו מוכרח, דשם איירי דעדני לא
פרעו אלא קאמו ולכן הוכרח לכתוב
פרעון, ולא לקח השטר ממנו. עיי'
בכתובות רמ"א סי' (ע"ו) * מ"ו [קשיב]:
[א] אב"ב באונס דלא שביח בוי.
טען שהסוף הגוי יתקן ריבית ממנו
הדנה יוסר מהנהוג, כ"כ מהרי"ק שם
[המובא בציטוט אחר ש"ח]:

הגוי מכה הערבות ואז נוטל בשבועה אם לא
צדור [א] ואז נוטל בלא שבועה אבל אם לא
העמיד עדים אינו דאפשר אנפשיה
[א] ויש אומרים הא דמחייב לפוטרו מן האונסין דוקא
באונסא דשכיח [א] אבל באונס
דלא שכיח לא.

חשן משפט קלא הלבנות ערב

מאררת עינים

י או שכתב ביני בוי. כ"ל בלא וי"ו, ולא שכתבו בוי"ו, ואדלעיל
קאי והכי קאמר, שהגוי כתב פתקא בפני עצמו כמה קיבל ממנו, או
שהגוי כתב כתיבת ידו ביני שיטי כהשטר כמה קיבל, אבל שכתבו בוי"ו
משמע שהיה נמלא כתוב כך כהשטר ביני שיטי, ואפילו אינו ידוע מי
כתבו, חז ודאי אינו, מאחר שהסמ"ע
ציד שמעון ים לחוש שםא וי"ף וכחז
עליו טפי ממה שפרע: [ז] והגוי
פטר. שם צמדרי [המובא בציטוט]
אחר [ז] מסקין וכחז וי"ף, ואפילו אינו
ליה פטר, שהשופט פטרו, כיון שהגוי
לא פטרו, על הלוה רמי ללוקח;
כ"ל והבאור ב"ד"מ [וסף ד'] ע"ש:
יז שאז נוצ"ב בלא שבועה בוי.
היינו טעמא, דכיון דהכנים ערב לגוי,
אז גוי דרבו להעיל ועליו לפטרו,
הי"ל כליוה הו"א על חבירו ברשות,
דמבאר לעי כחיה פטמים דנשבע
ועולה:

שְׁלֹחַן ערוך השלם >מהדורת פריעדמאן< עמוד מס 323 כא חו"מ ה (צו-קלב), קארז, יוסף בן אפרים >שְׁלֹחַן ערוך השלם <מהדורת פריעדמאן> - כא חו"מ ה (צו-קלב), קארז, יוסף בן אפרים >הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

שז"ע קכ"ח ב', ט"ז

דו"אין חבירו חייב הגה (ד"א)^(B) מלמד שהיה לשלם. (א) אין לך אצל בעל בית והלוה לגוים על משכונות ויאל משם ולא פשר עצמו עם הגוים ויאל משם (ב) והניח קצת מעותיו ביד בעל הבית ויורוהו לעכבם כי הוצרך

לזמן קצר הישגם >מסדורת פריקטציה<. יש להם 291 סוגים של ציוד, כולל קומפרסור, קווי וקווי (שלכתן קוצר השם) >מסדורת פריקטציה<, - כל הציוד הזה - (כולל קומפרסור, קווי וקווי בן אפיקים) חוזרים לידי המוסד והוא מוכר

להתפשר עם הגוים
אין יכול לערצם

© 2000 Blackwell Science Ltd *Journal of Internal Medicine* 247: 399–406

מורי זהב

סימן קכח טעף ב' בהגה. כי הוצרך להתפטר כו'. מדברי הסמ"ע סק"ז שנתן טעם על זה דהוה עיללה, משמע אף אם כבר נתפטר הוה כן. ונלע"ד מדכתב בהגהת מרדכי (תומבא בענינים אות ח') וז"ל, המלמד הלך ולא פטר עס הגוי וכו'. משמע דקא דעדיין לא פטר, אבל אם כבר והו"ל עליו החוב לשלם, (ו)שפיר יכול לעכב, מיידי דהוה אכל תפיסות דעלמא. וכן משמע שכתב וז"ל, נ"ל דאין בעל

שלחן ערוך השלם >מהדורת פריעדמאן< עמוד מס 291 כא חו"מ ה (צו- קלב), קארן, יוסף בן אפרים (שלחן ערוך השלם >מהדורת פריעדמאן< - כא חו"מ ה (צו- קלב) קארן, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

לומר דלא הוי אלא גרמא בניזקין דפטור, דאין לך ערב גדול מזה, כיון דידוע מנהג הגוים שפוסקים שהבעה"ב מחויב להעמיד המלמד שהחזיקו בביתו, ומעיקרא נעשה כמו ערב בעדו ויכול לתפוס כל שיש עליו בביור חוב ע"י פשרה שעשה, וא"כ מ"ש רמ"א כאן הוצרך להתפשר, ר"ל הוצרך לזה אבל עדיין לא נתפשר, ואין כאן חוב ברור עדיין. ולפי הסמ"ע שקרא לזה עלילה קשה לי למה

שילוח עירד השלים >סמודורה פייעדמאן< עמוד מס 292 בא חויים ה [צו] - קלם, קארז, יוסף בן אמרים [שילוח עירד השלים >סמודורה פייעדמאן< - בא חויים ה [צו] - קלם, קארז, יוסף בן אמרים חדיש ע"י תכנת אורח החסות

שו"ע ע"ז א', ג', ד', ה'

מאירת עינים

שון משפט עז הרכות טוען ונטען

עז א' בין בשטר בין בפ"פ. אבל סתם קאי וי"כ ב"י וד"ע: ב שניהם ערבים
(ז) ויש אומרים שללא י"ש כו'. זה לזו. כן הוא בירושלמי וליק' לכו מקרא וכמ"ש בדרישם ומילת'
הראשונה. וק"ק למס' לא הניח כאן דעת מחבר ג"כ הוא דאמר' דעל דעת נאמנות שניהן דוקא לזו או הקיף
ין למלך כזו בין הלאה לפקדון וכן דמי הסמורה לזו או הפקיד בידו ועמממא ה"ס דעתו דאם לא יהיה לזו
יגבה מזו וק"ל: ג לא ימנע הערב

(יח) (יז) [יב] ו [ס] וי"א שלצאת ידי שמים צריך לתת
לכל אחד (וכן נראה מדברי החוס' פ' העפקיד דף ל"ז פ"א ע"ס ודו"ק):
עז ר"ן שנים שלוו מאחד ודין שותפין שלוח אחד לברו
ובו י"א סעיפים:

א א [ב] שנים שלוו כאחד [ג] או שרקחו מקח א' (א)
(ב) [ג] או א' [א] שקבלו [א] פקדון כימר (המגיד פ"ה) א' [ד] בין
בסטר (ב) [ה] [ה] בין כפל [ב] פה (כ"י) ב (ג) נ שניהם
ערבים זה לזה [ו] אע"פ שרא פירשו נ [ז] ואם אין נכסים
לאחד מהם גובה מחבירו וכל [ח] אבל אם יש לו נכסים
ג (ד) נ (א) לא יתבע הערב (נ) [ג] תחלה [ס] (י)
ס לו ד רין [ד] ערב כל דבר (כ"י וכן משמע כמסקים) [י] וגובה
מכל א' החצי שהוא מושל עריו (הרא"ש במשכנה כלל פ"ד סי' י')
[י] (אח"כ פירשו בהרי"ה שהן ערבים קבלנים זה כזה שאז מונב לזוה
מהן

י"א אם מילק' א' מעצמו מן השמירה דהיינו חצי השני' כי כמסר"ק שורש קפ"ג והכ"ז ע"ש: ד דין ערב בכל
מצינו שייחבו זה שמשלך מטעם דבר, דיני ערב יתבאר לקמן מ' קכ"ט וסיינו שטוענין לערב שצא פרע
ג' דכדברי הרמב"ן והרא"ש והר"ן הלום והמלוו צריך לשבט קורס שיתפרע מהערב ואין לתבוע לערב עד
ן דינו כהלום לשני וכן משמע בדברי שיהיה ידוע שאין להלוו ממנו לפרוע ופיין ע"ש מדיני ערב כו': ה שהן
יו להדי' חרברי רמב"ן הירושלמי

י (חזו"מ עה עמוד מס 24 קע) (שלחן ערוך >הרגיל> - ט חזו"מ ב קארו, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

דר החכמה

מאירת עינים

חושן משפט עז הרכות טוען ונטען

ערבים קבלנים. גם דין ערב קבלן מבוחר בסי' קכ"ט ע"ש: ו מוזר
זנובה כו'. *קמ"ל בזה דאין לו דין הפורע מובן של חבירו דאין הלום
ממייב לשלם לו. וכמ"ש הטור והמחבר בסי' קכ"א דשאני הכא כיון דגם
הוא נשמעבר ונעשה ערב בעד חבירו ה"ל כנחן לו רשות לשלם בעדו כ"כ

הרא"ש במשכנה הביאה הכ"ז ור"ע
ומסקי' מור"ס וכתב ולכן שנים שלוו
כו' ור"ל ל"מ אם בשעת פרעון אחד
בפי' שפורע בשביל חבירו דיוכל לחזור
ולגבות ממנו חלקו אלא אפי' פרע
סחם אמרי' מסתמא דדעתו היה כדי
לחזור ולגבות ממנו (הג"ה חזר וגובה
כו' וכתב ב"י בסי' ס"ה מחס"כ בשם
הרשב"א, דאם מתו הלוי' והיורשים
של יא' מהן מאלו הסטר אלס
ומובעין ליורשים של שני באמרו
שאביהם פרע הסטר ופסק דאין גובין

כלום בטענה זו עכ"ל: ז ודוקא שהוא מורה כו'. ז'ל הטור בשם הרמב"ן שער ל"ה והטור לקמן ר"ס ק"ל סנו
י (חזו"מ עה עמוד מס 25 קע) (שלחן ערוך >הרגיל> - ט חזו"מ ב קארו, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

י (חזו"מ עה עמוד מס 25 קע) (שלחן ערוך >הרגיל> - ט חזו"מ ב קארו, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

גאירת עינים

חושן משפט עז הלכות טוען ונמו

בשנים שליו וא' כפר וק'ל : יא יפרע מאיזה מהם שירלה פי' אפי' יש נס להשי' לפרוע הס' לא הטריחו רבועינו להמלוה לנכות מכל א' הס' אלא ינכה כולו נמי שירלה וזה שפרע יחזור וינכה הס' מהשי' ולעיל בסמוך כתבתי הטעם מ"ש משלים שליו ע"ש : יב וא' שפירב לשנים כו'. פי' בשביל שנים וכי' המחבר בהדיא לקמן בס' קלי' ס"ס והוא מדברי הרמב"ם ושם כתוב כשיפרע המלוה ושם פרשתי' ע"ש : יג ואיני חייב לך אלא השליש כו'. ז"ל הטור (בס"ד) אלא השליש שנתחייבתי לשמעון והמותר תפסיר אין שומעין לו דכיון שהמלוה ה"ס יכול לנכות הס' מיודא כמו מלוי ופ"ד כן נכנסו שא"ס יעני ראובן שפרענו כל א' וא' מחלה וכיון שפרע לוי הכל ינכה מיודא הס' שפרע בשבילו ע"ל ועפ"י שס כתבתי למס כתב שה"ס יכול לנכות (י') מכל א' הס' הלא כבר נתבאר דה"י יכול לנכות הכל מאיזה שרונה ע"ש : יד ולריך לפרוע הס' . "נראה דה"ס א"ס ג' פרעו למלוי בשביל לזו והס' הלוה ונכה המלוי מא' מהג' כל המוב וא' מג' הערבים ג"כ העני או שהוא דר במקום מרחק שריך לפרוע זה הערב השני ומחלה לזה שפרע כבר למלוה אכל א"ס שלשתן נמצאים ויש להן לפרוע אלא שפס הא' צריכו ליעפל ביותר להוציא מידו כראש דאין כח ביד זה שפרע להוציא המחלה מהשני לבדו אלא צריך לטפל עס השליש^{הערה} בהשליש המניע עליו א"ס

לא שנעשו בפ"י פ"ק זה לזה וק"ל : טו והורה א' כו' את חבירו שבועה הטור ר"ס זה בשמו וכתב באות וא"ס כו'. כ"ל ח"ל הטור (בס"ה) והורה השני שליו שניהן ממנו בתורת שותפות הרי זה שהורה נתחייב בכל אכל אין מקבלים עדותו על חבירו לחייבו ש"ד מפני שהוא נוגע בעדות פכ"ל פי' שפ"י עדותו לא יפדע חלף החלי' והשני הס' : טז ועשנו כולם ואמרו פרענו כו'. מעידים זה לזה (חוי"מ ע"ה עמוד מס 27 קע) (שלחן ערוך >הרגיל< - ט חוי"מ ב קאר, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

לא שנעשו בפ"י פ"ק זה לזה וק"ל : טז והורה א' כו' את חבירו שבועה הטור ר"ס זה בשמו וכתב באות וא"ס כו'. כ"ל ח"ל הטור (בס"ה) והורה השני שליו שניהן ממנו בתורת שותפות הרי זה שהורה נתחייב בכל אכל אין מקבלים עדותו על חבירו לחייבו ש"ד מפני שהוא נוגע בעדות פכ"ל פי' שפ"י עדותו לא יפדע חלף החלי' והשני הס' : טז ועשנו כולם ואמרו פרענו כו'. מעידים זה לזה (חוי"מ ע"ה עמוד מס 27 קע) (שלחן ערוך >הרגיל< - ט חוי"מ ב קאר, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

לא שנעשו בפ"י פ"ק זה לזה וק"ל : טז והורה א' כו' את חבירו שבועה הטור ר"ס זה בשמו וכתב באות וא"ס כו'. כ"ל ח"ל הטור (בס"ה) והורה השני שליו שניהן ממנו בתורת שותפות הרי זה שהורה נתחייב בכל אכל אין מקבלים עדותו על חבירו לחייבו ש"ד מפני שהוא נוגע בעדות פכ"ל פי' שפ"י עדותו לא יפדע חלף החלי' והשני הס' : טז ועשנו כולם ואמרו פרענו כו'. מעידים זה לזה (חוי"מ ע"ה עמוד מס 27 קע) (שלחן ערוך >הרגיל< - ט חוי"מ ב קאר, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

לא שנעשו בפ"י פ"ק זה לזה וק"ל : טז והורה א' כו' את חבירו שבועה הטור ר"ס זה בשמו וכתב באות וא"ס כו'. כ"ל ח"ל הטור (בס"ה) והורה השני שליו שניהן ממנו בתורת שותפות הרי זה שהורה נתחייב בכל אכל אין מקבלים עדותו על חבירו לחייבו ש"ד מפני שהוא נוגע בעדות פכ"ל פי' שפ"י עדותו לא יפדע חלף החלי' והשני הס' : טז ועשנו כולם ואמרו פרענו כו'. מעידים זה לזה (חוי"מ ע"ה עמוד מס 27 קע) (שלחן ערוך >הרגיל< - ט חוי"מ ב קאר, יוסף בן אפרים) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה